

(PSIHOLOŠKA) ASTROLOGIJA V OGLEDALU

Si ne morem kaj, da ne bi nekaj napisala o dandanes precej popularni t. i. psihološki astrologiji, za katero pa vse bolj ugotavljam kako malo je v bistvu psihološka.

Pa najprej nekaj o samem pojmovanju. Že pojmovanje »psihološka astrologija« se mi zdi nekoliko problematično, to pa zato, ker je natalna astrologija v svoji osnovi izvorno že psihološka. Kar omenjeno poimenovanje po mojem v resnici odraža je v prvi vrsti paradigmatški premik znotraj same natalne astrologije v smeri poudarjenega dojetanja astrološke simbolike kot prikaza človekove notranje psihološke razvojne dinamike. In ta paradigmatški premik se je vzporedno z razvojem psihologije in psihoanalize zgodil v zadnjih 100 letih. Pred tem je bila astrologija v večji meri orientirana na ugotavljanje posameznikovih zunanjih (družbenih) vlog, njegovega usojenega življenjskega uspeha ali neuspeha, sreče ali nesreče v življenju, na odgovarjanje na človekove konkretne dileme in na špekuliranje (v smislu vedeževanja) o prihodnosti. To, da se je ta premik, v notranjost človeka, znotraj astrologije zgodil, je pravzaprav dobro in takšna astrologija je lahko marsikomu v pomoč na njegovi življenjski poti ter tudi v procesu siceršnje duhovne preobrazbe našega planeta, zato ni čudno, da se za (psihološko) astrologijo danes zanima precej mladih. Vendar pa ob tem ni odveč samokritika glede tega kaj psihološka astrologija dejansko je in kaj ni.

Astrologija je namreč najširše veda o življenju in tako široka kot je, je izrazito integrativna že v osnovi, zato je nekoliko smešno to predalčkanje natalne astrologije na psihološko in ono, kdo ve katero, drugo. Pri delu s strankami bo v današnjem času psihološki aspekt astrologije slej ko prej prišel na dan, pa četudi astrolog skuša samo vedeževati. Ljudje enostavno želijo sebe razumeti vse bolj in bolj globlje in se vse bolj zavedajo, da svoj svet v resnici ustvarjajo sami.

Pa recimo, da ostanemo pri pojmovanju »psihološka astrologija«. Kje pravzaprav danes je? Menim, da ji psihološkost lahko zares pripišemo samo v njenem paradigmatškem izhodišču, nikakor pa ne v tem, da bi zmogla zadovoljivo integrirati sodobna psihološka in tradicionalna astrološka spoznanja ter jih v taki obliki ponuditi v izobraževanje iz psihološke astrologije. Torej je psihološka astrologija nekako samo na pol psihološka, to je: v svojem namenu, ne pa v svojem dejanskem vsebinskem obsegu. A ker jo v večini prakticirajo nepsihologi (ki se poleg tega še kitijo z »lažnim tujim perjem«) tega deficita psihološke astrologije sploh ne opazijo.

Dokaj obširen pregled angleške, ameriške, nemške in slovenske psihološko-astrološke literature mi je pokazal, da psihološka astrologija težko oz. zelo redko seže dlje od integracije astrološke simbolike z Jungovim arhetipskim pristopom k človekovi duševnosti (in s tem povezano mitologijo) in Freudovo topiko, strukturo osebnosti, ekonomiko in obrambnimi mehanizmi. S Freudom in Jungom se torej psihološka astrologija začne in že v večini konča. Nekaj manjših poskusov širše integracije sem zasledila – z nekaterimi novejšimi psihološkimi spoznanji le pri kakih dveh, morda treh avtorjih, pa še to v zelo skromnem obsegu. Zame kot psihologinjo je to seveda veliko preskromna bera, premajhna, da bi lahko trdila, da psihološka astrologija kot samostojna veja znotraj humanističnih ved zmore zadovoljiv psihološki vpogled v astrološko simboliko.

Znanstvena spoznanja v psihologiji in z njo povezani psihoanalizi so namreč od časa Freuda in Junga naredila ogromen, če že ne naravnost epohalen napredek. Številne študije in prispevki ego psihologije, teorije objektivnih odnosov, self psihologije ter danes tudi relacijske psihoterapevtske usmeritve so namreč Freudovo, v prvi vrsti gonsko teorijo osebnosti, nadgradile v zares celovito razumevanje nastanka človeške psihopatologije (z zornega kota trenutnega človeškega življenja). Pa omenjam samo klinično-razvojna spoznanja, kje so šele potem spoznanja razvojne psihologije kot take, nevro-

psihološka odkritja, odkritja kognitivne, pedagoške psihologije in pa spoznanja o dinamiki svetovalnega in terapevtskega odnosa.

Pri delu s svojimi strankami sedaj povsem sama spoznavam kako se zapleti znotraj razvojnih linij ega kažejo skozi astrološko simboliko in koliko si je s psihološko astrologijo sploh moč pomagati pri razumevanju in diagnosticiranju težje osebnostne patologije, ki pa je danes prevladujoča. Brez pravega psihološkega in psihoterapevtskega znanja bi bila na tem mestu čisto bosa, saj v literaturi psihološke astrologije ni o tem praktično nič napisanega. Kolikor imam vpogleda torej educirani psihološki astrologi niti približno nimajo dovolj psihološkega znanja, da bi si lahko oklicali za to kar se.

Psihološka astrologija je zato dandanes še daleč od tega, da bi si zares zaslužila svoj pridevnik. Ostala je, kar se tiče psihologije, najmanj 50 let za časom. Psihološki astrologi naj si zato najprej pridobijo ustrezno psihološko znanje, preden se lahko na trgu predstavljajo kot diplomanti, sicer fiktivnih in neakreditiranih študijskih programov, psihološke astrologije. Psihološki astrologi namreč javnost zavajajo dvakrat in sicer: prvič z deklariranjem psihološkosti svojega astrološkega znanja, ki pa je zgolj v povojih, ter drugič s predstavljanjem, da so diplomanti psihološke astrologije, a v resnici prihajajo iz študijev, ki so zgolj samooklicani in uradno nepriznani.

Do prvih pravih diplomantov (psihološke) astrologije je v resnici še daleč in astrologija si mora za to najprej izboriti pot nazaj na pravo univerzo. Ob tem pa bo morala biti malo manj samozadostna ter malo bolj resno jemati pomisleke in kritike, ki prihajajo s strani akademskih krogov.